

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 3/1998

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR!

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 1067

144 21 RÖNNINGE

Tfn: 08-532 544 05

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Lars Amnestål

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad för medlemmar i Stockholms UFO-förening och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	90:-	50:-

Om Du är intresserad av att få mer UFO-information kan vi rekommendera att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt , postgiro 50 50 60-4	190:-/år löpande
Rapport Nytt , postgiro 643 73 04-6	120:-/år löpande

Tack för i år, alla medlemmar!

Så går ännu ett år och vi går in i julens tid med allt vad den för med sig av lugn, god mat, julklappshandel och julstress.

Året som gått har inneburit en hel del för Stockholms UFO-förening. Antalet medlemmar har förvisso inte ändrats nämnvärt, men jag vill ändå passa på tillfället att hälsa de nya medlemmarna välkomna i föreningen! Och även rikta ett varmt tack till de som är aktiva och som ser till att det hela tiden händer saker av godo för hela föreningen!

Till de större evenemang som vi som förening har varit inblandade i hör Vasastan-festivalen, som i år inte var riktigt lika lyckosam som förra årets, samt Clas Svahns föredrag i mitten av oktober, vilket var desto mer lyckat och refereras inne i tidningen. Det var tråkigt nog många medlemmar som missade detta. Ett besök på Cosmonova var det inte heller många som unnade sig, så det lär dröja innan vi går dit igen. Av höstens aktiviteter återstår nu endast termins avslutningen (när Du läser detta, vet vi hur många som kom...)

Styrelsearbetet har fortgått med samma iver och nit som tidigare år. Tyvärr har styrelsen den tråkiga nyheten att förmedla att Conny Ljung, som har varit styrelseledamot i flera år, nu måste dra sig tillbaka. Vi önskar givetvis Conny lycka till med sina nya uppdrag och hälsar honom välkommen tillbaka då han får bättre tid.

Ett av de viktigaste beslut som tagits i årets styrelsearbete är att Stockholms UFO-förening ska stå som värd för UFO-Sveriges riksstämma 1999. Helgen då detta evenemang går av stapeln har fastställts till 8 och 9 maj. I samband med detta beslut kom styrelsen också överens om att alla medlemmar ska kontaktas per telefon (Du har kanske redan blivit uppringd...). Tillsammans med det förra numret av tidningen fick Du en liten lapp med frågor, och det är dessa frågor styrelsen nu

vill ha svar på. Förberedelserna inför riksstämman har redan satts i gång, och nu tarvas stöd från så många som möjligt. Du hälsas varmt välkommen att bidra på Ditt vis!

Det här är årets sista nummer av Stockholms UFO-Nytt 1998 och jag passar då på varsko Dig om föreningens årsmöte 1999. Det kommer att äga rum i föreningslokalen i Solna den 9 februari (tre månader innan riksstämman!) klockan 19.00. Detta betyder att om Du vill skriva till styrelsen om saker Du vill förändra, skriva motioner eller inkomma med någon annan skrivelse, så måste de finnas i föreningens postbox senast den 8 januari. Vi kommer i sedvanlig tradition att hålla ett förberedande styrelsemöte den 19 januari för att bland annat gå igenom inkomna brev. Har Du någon fundering kring vad föreningen ska "bjuda på" för aktivitet nästa år är detta ett utmärkt tillfälle att skriva eller ringa till föreningen. Eller kanske föreslå annat som har med föreningen och föreningslivet att göra... Bara Du vet, än så länge!

Det är inte bara inom föreningen som det händer mycket, utan vi får också ta emot allt fler telefonsamtal och brev från allmänheten. Många av dessa brev och samtal finns med i det här numret som en rapportspalt, eftersom de har handlat om observationer av olika slag. Det är avsikten att detta inslag ska finnas med hädanefter i tidningen, så att Du ska kunna hålla dig à jour med vad som händer i Stockholmstrakten. (Som alla vet är vårt område "ganska" stort, med medlemmar från Södertälje och Västerhaninge i söder till Vaxholm, Täby och Uppsala i norr. Och fler ändå på längre avstånd...)

Nu återstår endast att önska Dig god läsning av detta nummer, samt förstås:

God Jul och ett riktigt Gott Nytt år!!!

Lasse Amnestål

Innehåll:

Föredrag av Clas Svahn	4
Två "bortglömda" närkontakter	5
Science fiction och UFO - ett samband?	8
Stockholmsrapporter juni-oktober	12
Pressklipp	13

CLAS SVAHNS FÖREDRAG HOS STOCKHOLMS UFO-FÖRENING 14/10

Den här kvällen hade Stockholms UFO-förening valt att förlägga föredraget med UFO-Sveriges ordförande i en ny lokal i Solna. En liten men intresserad skara åhörare kom för att lyssna på de erfarenheter Clas Svahn samlat på sig under sina 24 år som ufolog. Det visade sig vara en hel del.

Fallet Gösta Carlsson från 1946 tycktes fortfarande förbrylla föredragshållaren, men någon ytterligare bok än "Mötet i gläntan" om Gösta lär det inte bli. Carlsson vidhåller fortfarande sin historia även om det finns många luckor och oklarheter i berättelsen.

Clas senaste bok, "UFO-Mysteriet", är en färskare granskning av svenska UFO-rapporter från 1922 till 1998. Ur boken berättades om enskilda UFO-rapporter som granskats av UFO-Sveriges fältundersökare under åren. Diabilder levandegjorde föredraget och gav inblick i både hur UFO:n och IFO:n kunde

se ut. Dilemmat i UFO-observationerna är just tolkningen av dem. Inte alla menar att det är besök av utomjordingar. En av observatörerna i det så kallade Vaddöfallet från 50-talet, Stig Ekberg, menade till exempel att det var ett föremål från Ryssland han bevittnat.

Men hur skulle man då beteckna Clas? Som en vulgärskeptiker eller troende på flygande tefat? Till skillnad från en sökare framställde han sig som en undersökare. Det framkom då ett av årets stora UFO-fall, nämligen Sävarfallet, drogs upp. Utanför Umeå siktades den 18 maj i år ett märkligt litet föremål på himlen av ett bilåkande par på väg på E 4:an. De kunde under flera kilometer följa det trekantiga objektet som hela tiden höll sig både nära vägbanan och högre upp. Lösningen kom några veckor efter detta föredrag. Två pojkar manövrerade ett mycket avancerat, mindre modellplan från sin bil som låg framför observa-

törernas. Utredningen av detta fall går att läsa i den nyutkomna UFO-Aktuellt nummer 4 1998. Fall som det här visar att det går att få svar på de mest märkliga observationer, bara man lyckas plocka fram tillräckligt med data.

Några andra projekt som Clas varit delaktig i är boken "Fakta om UFO" och UFO-Sveriges nya cd-rom som ges ut inom kort. Efter att Clas, Mikael Sjöberg, Lasse Amnestål och undertecknad medverkat i TV4:s "Alice Bah" under samma vecka som föredraget, dök det upp två unga kvinnor som ställde många frågor.

Kvällens mest långväga besökare, Paulo Lewenhagen, hade åkt ända ifrån Ålmsta på Vaddö för att lyssna en halvtimme på Clas föredrag innan bussen gick ut mot Roslagen igen. Det kan man kalla UFO-intresse!

Andreas Ohlsson

Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?

Hur vet Du annars vad som sker i den stora UFO-världen utanför Sundbyberg?

Endast 190:- för fyra fullmatade nummer!

Postgiro 50 50 60-4

TVÅ PSYKISKA KONTAKTFALL

ibland kan det vara intressant att gå några decennier tillbaka i tiden och se vad som skrevs om UFO. Vi hittade en artikel av den kända - åtminstone numera - brittiska ufologen *Jenny Randles* i ett nummer av *UFO-Information* från 1979. Av den kan man sluta sig att det inte är så mycket som har hänt på de senaste 20 åren.

Flying Saucer Review har ofta noterat paralleller mellan vissa "psykiska" händelser och UFO-fenomen. En härdad vetenskapsman kanske frestas att skygga för sådana saker - tills de händer honom, eller han själv får hand om ett fall som obestriddligen verkar demonstrera den här liktydigheten.

Emellertid skall man inte förneka fakta, bara därför att de inte verkar passa in i ett särskilt mönster. Ett mönster som ofta är fastställt, måste man medge, efter förutfattade meningar om vad ufologi borde handla om.

I ljuset av detta presenteras här två fall från Storbritannien, som utmärkt illustrerar den typ av rapporter som börjar bli allt mer vanliga, och som lite vårdslöst kallas för "psykiska kontakter".

Fru Hamilton är en medelålders hemmafru, som bor i ett litet nätt hus i Andersonstowndistriktet i Belfast i Nordirland. Hennes make är handikappad och de har tre barn. Innan hon gifte sig var hon sjuksköterska.

Allt tyder på att hon är en vanlig hemmafru med normal intelligensnivå, men uppenbarligen befinner hon sig under hård press på grund av sina personliga omständigheter. En grundlig undersökning av hennes trovärdighet utfördes av Miles Johnston och John Hind som tillhör BUFORA:s nordirländska avdelning. Det har för dem, men också för andra rådgivare, förefallit att fru Hamilton i början beskrev händelser av subjektiv natur. Emellertid var fallet värt en komplett analys på grund av beskaffenheten i hennes berättelser.

Matlagning ombord på UFO!

Hennes första kontaktupplevelse ägde rum 1969 eller 1970, då hon såg ett ljussken som dansade kring en leksakspanda tillhörande ett av hennes barn. Ungefär en timme senare påstår hon att hon transporterades från sitt sovrum till en främmande farkost med en metod som hon beskriver på följande sätt: "Jag blev en ny människa. Jag kan inte beskriva det bättre än som om jag lyftes från den här kroppen och in i en andlig kropp".

Ombord på den här maskinen fanns ett antal varelser som i mycket liknade oss, och de verkade representera alla åldrar och nationaliteter. Alla hade långt hår som föll ner på skulderna och ljusa luftiga kläder. De talade utmärkt engelska och gav ett intryck av absolut renhet.

Farkosten som sådan var som ett stort rum med många mindre rum som ledde från det större. I centrum fanns en trappa. Möblemanget var cirkelrunt. Allt var vitt och renare än ett sjukhus, berättar hon, och det är en naturlig jämförelse med tanke på hennes tidigare yrke. Hon behandlades mycket hövligt av varelserna, som verkade känna henne, och hon säger att hon blev visad runt ombord och fick se bland annat redskapsrummet och köket.

I det senare lärde hon sig nya matlagningsmetoder som hon påstår att hon använder med stor framgång i sitt eget hushåll. Hon kunde se ut från farkosten till marken nedanför, men det såg inte ut som om man tittar ner på landskapet. Istället använder hon uttrycket "tvärs över det" och förklarar att hon liksom såg det i vidvinkelperspektiv.

Efter den här första upplevelsen

har hon gjort många fler besök ombord på deras maskin. Varelserna materialiseras också runt hennes hus och försvinner sedan. Ingen annan ser dem och hon säger att de troligen inte befinner sig här utan är projektioner.

Hon säger också att hon har sett olika farkoster i luften, men vid de sällsynta tillfällena då även andra personer har iakttagit dessa beskriver de dem endast som ljusfenomen. I likhet med många andra kontaktpersoner påstår hon att hon har fått hjälp. Bland annat säger hon att hennes familj har blivit "skyddad", trots att det har varit omöjligt att få henne att förklara hur. Det stämmer dock på så sätt, att trots att ingen i familjen förvärvsarbetar, så kan de leva ganska komfortabelt. Dessutom tillägger hon ganska olycksbådande: "De sade att de skulle skydda mig, och jag kan nämna att människor som gjort mig illa själva har blivit drabbade av något värre."

Hon förefaller mycket skrämmd av denna föregivna attityd från dessa väsen, trots att hon också har fått en personlig grundkunskap som har hjälpt hennes man igenom kritiska stadier i hans sjukdom.

Främmande varelser påverkar oss

Förutsägelser är ett annat vanligt inslag i den här typen av upplevelser. Hon påstår att hon inte är synsk och har inte klarat sig särskilt bra i något av de standardtest som genomförts, men hon säger att varelserna ger henne förutsägelser vid vissa tillfällen. Två speciella händelser, som ännu inte har inträffat, är att prinsessan Anne kommer att få tvillinger, och att Kanada

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

kommer att gå med i EG. Om dessa till synes osannolika förutsägelser uppfylls, skulle det kunna vara bevis för någonting!*

De främmande varelserna sägs också ha valt ut vissa individer för att verka genom dessa. Fru Hamilton anser sig vara en av de utvalda, men det finns många andra här på Jorden. Hon säger att de vill hjälpa till att ordna upp problemen på Irland, och de önskar att hon skall skriva en bok som innehåller deras metoder att lösa Irlands krisen. Av rädsla för repressalier mot sina barn har hon hittills nekat till att göra detta, men uppenbarligen fortsätter "de" att insistera att hon skall göra det.

Tillfrågad om varifrån dessa varelser kommer svarar hon "olika planeter... De kommer från planeter som vi ännu inte har upptäckt". På frågan om dessa planeter finns i vårt solsystem, svarar hon: "Jag är inte säker på vad du menar... Några av dem kommer från månens baksida, det vet jag". Hon blev sedan tillfrågad om dessa planeter är osynliga, och hon svarade; "Nej, inte osynliga. De är så långt ifrån oss att våra teleskop inte kan uppfatta dem. Det finns också "människor" på Venus och Mars. På frågorna om hur "människor" kan bo på månen och de andra ogästvänliga planeterna svarar hon att främlingarna har försökt att visa amerikanska och ryska vetenskapsmän hur man kan styra kroppen biologiskt så att rymddräkter blir onödiga – men de vill inte lyssna.

Den här underliga blandningen av det rimliga och det orimliga är återigen inte ovanligt i dessa kontaktfall. Hennes make tror på hennes berättelser, medan hennes barn anser att hon är vrickad. Hon påstår att hon fortfarande besöker främlingarna med jämna mellanrum, men undersökningsåret misslyckades hon med att få dem att svara på vissa frågor som utredarna hade ställt. Hon säger, att varelserna inte gillar att bli framställda som idioter.

* Jag är inte särskilt insatt i turena kring det brittiska kungahuset, men Kanada har definitivt inte gått med i EG (EU)! Red. anm.

Berättelsen och de inspelade intervjuerna har studerats av Ian Jones, en psykolog som specialiserat sig på symboler och minnesförmåga. Några kommentarer från hans rapport är värda uppmärksamhet:

"En sak som kommer fram väldigt klart är hur enkelt fru Hamilton kan svara på de flesta frågor hon får. Jag tyckte att det var konstigt att hon inte alls verkade förbluffad över någon av aspekterna på sina upplevelser eller hade några tvivel rörande dess mening. Hon var väldigt säker på allting och nämner på ett tidigt stadium att hon inte är religiös. Det är kanske ovanligt i sig för en person som bor i Nordirland, där de nuvarande oroligheterna till stor del baseras på religiösa motsättningar. Uppbyggnaden av det meddelande som hon delger oss är i sig självt av en mycket religiös natur".

Psykologens slutsats

I sin slutsats skriver han: "Fru Hamilton tror på vad hon säger. För henne är alltsammans sant, men personligen tvivlar jag på huruvida hon har haft kontakt med utomjordiska intelligenser. Längre från den här personliga uppfattningen kan jag inte gå", menar Ian Jones, och fortsätter:

"I övrigt skulle det kunna vara hennes egen fantasi som medvetet eller omedvetet bygger upp den här komplicerade förklaringen för att hjälpa henne att klara sitt dagliga liv. Det skulle vara ett användbart stöd för henne, eftersom hon kan tillskriva allting som händer henne, som någonting som beror på inblandning av hennes kontakter. Det tar bort ansvaret från henne själv, precis som religionen gör för vissa människor".

Är det här lösningen? Det förefaller i alla fall att vara en välgrundad hypotes, men Ian Jones tror inte att en definitiv förklaring är möjlig. Som så ofta lämnas man i den här situationen i ett kontaktfall, och man undrar om en ytterligare förklaring existerar som skulle kunna förklara upplevelsens uppenbara subjektivitet. Vårt andra exempel är också relevant i den här tesen.

Avsnäst av humanoider

Detaljerna i det här fallet kan bara

skissas allmänt eftersom observatören har krävt fullständigt anonymitetsskydd. Vi får därför nöja oss med att kalla honom för "L" och säga att han är en välrespekterad medborgare i ett samhälle i norra England. Utredningen genomfördes av en oberoende forskare, Graham Barker, med assistans av Trevor Whitaker från BUFORA.

År 1974 närmade sig en humanoid herr L i hans sovrum. Varelsen var cirka 210 centimeter lång med askgrått ansikte. Han hade stort huvud, långt ansikte och lång näsa, tunna läppar med ett ständigt leende, och med ögon liknande en katts med smala pupiller. Han hade bara fyra fingrar på varje hand. Det konstaterades att varelsen inte iaktogs någon längre stund, och ingen konversation ägde rum.

Tidigt år 1976 återvände samma varelse till hans sovrum med en kollega av samma utseende men endast 180 centimeter lång. De två varelserna projicerade på psykisk väg en bild av ett U-format rör, som var cirka 150x7 millimeter och uppenbarligen trasigt. L tänkte att han möjligen kunde laga det och bad också att få se farkosten. Han ombads att ligga i sängen i en mumie-liknande ställning med benen ihop och tårna pekande uppåt och framåt. Den längre varelsen knäböjde vid sängkanten och uppmanade L att koppla av. Han fick sedan en skälvande känsla över hela kroppen och kände det som om han flöt iväg ut i rymden.

Hans nästa hågkomst var att han svävade under ett föremål som han beskriver som ett gyllene och lysande jättestort badkar. Han föreföll att komma in i den här farkosten underifrån och fann sig sedan liggande på ett bord omgiven av åtta varelser som stod i par. Rummet var stort och han föreföll att befinna sig i ett bedövat tillstånd så att han nätt och jämt var medveten om sin omgivning. Över honom fanns ett stort ögonformat instrument som var rött eller purpurfärgat, och det verkade att hålla på med en undersökning av honom. Han kommer ihåg att han försökte utfråga varelserna, men han blev avsnäst: "De sa att en obetydlig varelse, till exempel en mask, inte skulle ställa sådana frågor, och att tusen av dina år är endast en dag för oss", berättar

mannen.

Från den här stunden avtar hans minnen tills han är tillbaka i sin egen säng med de två varelserna fortfarande närvarande. De talade om för honom att han inte skulle kunna röra sig på fem minuter. Han konstaterade att det stämde, medan den skälvande känslan återkom. Gradvis försvann emellertid denna känsla och han kunde stiga upp. Under tiden hade de båda varelserna försvunnit.

UFO-fenomenet självt vill framstå som utomjordiskt!

Huruvida de här två exemplen och andra kontaktupplevelser av den här arten har något objektivt med verkligheten att göra, eller inte är en öppen historia. Kanske är de helt enkelt hallucinationer eller drömmar. I herr L:s fall kan omnämnandet av ett bedövat tillstånd ha en viss betydelse. Emellertid kan man frestas att undra om det tyder på en skarpsinnig kontroll av den "drabbades" subjektiva instinkter – och i så fall varför?

När vi granskar hela ämnet med anförda kontakter möts vi av en barriär av osannolikheter och motsägelser. Det verkar inte finnas något övergripande sammanhang. Antingen är alla sådana fall av ren psykologisk natur, som till exempel själsliga självbedrägerier, eller så finns det en avsiktlig anledning till varför fenomenet tjänar till att framföra motsägelsefull information. Eventuellt kan man också räkna med möjligheten att vi helt avsiktligt blir missledda.

Det finns engelskspråkig UFO-litteratur till försäljning. Ring och beställ Din bok/tidskrift på föreningstelefonen (53 25 44 05). Efter bekräftelse betalar Du in beloppet på postgiro 649 18 70-9, till Lars Amnestål.

Böcker:

- D. Barclay, UFO's: The final answer? Blandford 1993. 120:-
- D. Berliner (ed.): Spaceships or mirages over Washington D.C. 1952. 175:-
- S.T. Friedman: The Roswell incident, the U.S.A.F and the New York Times. Häfte. 40:-
- S.T. Friedman & D. Berliner: Crash at Corona, Marlowe 1994. 190:-
- FUFOR (eds.): The U.S. Air Force, Project Mogul and the Roswell crash. Häfte. 60:-
- W.L. Moore & C. Berlitz: The Roswell incident, G&D 1979. 70:-
- K. Randle: The truth about the UFO crash at Roswell, McEvans 1994. 85:-
- K. Randle: The history of UFO crashes, Avon 1995. 80:-
- J. Randles: World's best "true" UFO stories, Sterling 1994. 140:-
- J. Randles: UFO's and how to see them, Sterling 1992. 170:-
- J. Randles: UFO retrievals. The recovery of alien spacecraft, 1995. 100:-
- J. Randles: UFO crash landing? Friend or foe? Sterling 1998. 170:-
- D.R. Todd: The Antilles incident. 1997. 80:-
- E. Walters & P. Mantle: UFO's are real. Here's the proof, Avon 1997. 90:-
- T. Walton: Fire in the sky. The Walton experience. Marlowe 1995. 220:-

Tidskrifter:

- International UFO Reporter, Winter 1996. 60:-
- International UFO Reporter, Winter 1997/98. 65:-
- Samizdat, Spring 1997. 30:-
- UFO Magazine, (USA), Winter 1997/98. 45:-

Böcker som är tillfälligt slut, men som kan beställas igen (om intresse finns):

- N. Pope: Open skies, closed minds, Pocket Bks 1997. 125:-
- K. Randle: The Randle report. UFO's in the 1990's, McEvans 1997. 220:-
- J. Randles: Alien contacts and abductions, Sterling 1994. 100:-
- J. Randles: The complete book of UFO's, Sterling 1996. 170:-
- J. Randles: Alien contact. The first fifty years, Sterling 1997. 150:-
- Dr. W. Smith: On pilots and UFO's. 1997. 150:-
- C.F.Stone: UFO's are real. E.T. encounters SpyBooks 1997. 195:-

Science fiction och UFO

- finns det ett samband?

En ufolog vid namn Mark Pilkington har lagt ner stor möda på en utredning om förhållandet mellan science fiction-filmer och UFO-mytologin. Resultatet av sina undersökningar har han beslutat att publicera på Internet, varifrån vi har hämtat materialet. Artikeln är mycket lång och därför har vi beslutat att dela upp den i ett antal delar. I nummer 1/1998 råkade vi – av tekniska orsaker som det brukar heta – publicera fel avsnitt. Det blev avsnitt fyra i stället för tre. Så här kommer nu avsnitt tre:

1951 var en bekymmersam tid i Amerika. Amerikanska soldater stred i Koreakriget och det kalla kriget visade inga tecken på att tina upp. Tvärtom blev det ett allt bistrare klimat och familjerna på hemmafronten sökte sig allt närmare den värmande tv-rutan eller radion. Men inte för nära – paranoia hade tagit ett allt fastare grepp om politiken i Washington, där senator Joseph McCarthy gick i spetsen för en svartlistning av Hollywood-skådespelare som var misstänkta för något så oamerikanskt som kommunist sympatier.

Mannen från Mars

Det är något av en överraskning att filmen "Mannen från Mars", som är öppet kritisk mot militärregimer och driver något med kommunistjägare, överhuvudtaget blev gjord. Manus skrevs av Edward North och byggde på en novell av Harry Bates, "Farewell to the Master", från 1940. Den regisserades av Robert Wise och utgör en stark kontrast till det mesta som annars producerades under denna tid, inklusive "Fantomen från Mars", som också släpptes 1951. I den filmen porträtteras utomjordingen Klaatu som en sympatisk gentlemanna-

figur som bör respekteras hellre än att förgöras som ett förskräckligt odjur.

Förtexterna har lagts mot en bakgrund som visar den ändlösa rymden, för att så småningom visa vår planet Jorden. Vi ges på det viset en objektiv synvinkel, distanserade från "den barnsliga avundsjukan och misstänksamheten" i dagens politik. Det här perspektivet får en fortsättning i det att vi får se nyhetsbulletiner från hela världen som talar om att en mystisk farkost har följts och att den haft en hastighet på 6.400 km/h. "Det här är ingen fortsatt flygande tefatskräck," berättar nyhetsuppläsaren, "vad det än är, så är det något verkligt".

Washington DC

Som för att bevisa detta får vi då se farkosten, ett glödande flygande tefat, komma glidande över Capitolium i Washington DC och över huvudena på amerikaner i full färd med picknick och annat. Farkosten är snart omgiven av nyfikna människor, barn som knuffar sig fram, samt horder av stridsvagnar och soldater med skjutklara vapen.

Klaatu, spelad av den brittiske aktören Michael Rennie, stiger fram men bara för att bli skjuten på fläcken då han stoppar sin hand innanför sin silvreglansande "uniform" för att ta fram sin gåva till presidenten. Vid detta stiger Gort, en två och en halv meter lång robot, fram och skjuter en laserstråle som smälter ned stridsvagnarna och kanonerna på sekunden. Klaatu stoppar roboten med några order på sitt främmande tungomål. Han visar på nytt sitt fredliga uppsåt och tas sedan med till ett militärsjukhus.

Klaatu berättar för presidentens sekretariat att han är ett sändebud från en intergalaktisk federation och att hans folk har lyssnat på jordiska radiosignaler i årtal. Han vill få till stånd ett möte med alla jor-

dens statschefer för att delge alla ett viktigt meddelande. Detta förnekas honom på grund av att det är omöjligt att samla alla i en värld så full av internationella spänningar och misstro.

Adoptivfamilj

Klaatu rymmer och flyttar in hos en familj där familjefadern dödades under andra världskriget. Snart blir han en surrogatpappa till sonen Bobby som har en hälsosam törst efter kunskap, och kunskap har Klaatu ett outtömligt förråd av.

Klaatu blir senare sammanförd med den Einsteinlike professorn Barnhardt som enligt Bobby är den smartaste mannen på jorden. Efter en demonstration av Klaatus krafter, där hela jordens kraftresurser stoppas i en halvtimme, går Barnhardt med på att arrangera ett internationellt möte för världens vetenskapsmän. Helt olika vetenskapsmännen i "The Thing" och flera andra sf- och skräckfilmer från 50-talet, är dessa framställda som fredsälskande och välvilliga. De står helt utanför det svagsinta i krig och babblandet i politik och de låter sig hellre associeras med Klaatu än med sina regeringar.

Medan de återvänder till farkosten ger Klaatu några instruktioner till Bobbys mor Helen för vidare befordran till Gort om något skulle misslyckas. Han blir också mycket riktigt skjuten av militären, som nu ser en nationell säkerhetsrisk i att han ännu är i livet. Nu blir det Helen som tar över huvudrollen i en film som för övrigt är helt mansdominerad.

Hon ger ordern "Klaatu barada nikto" till Gort, varpå Klaatu återuppstår. Så ger han sin varning till mänskligheten: Jorden hotas av förödelse genom kärnvapen och det tänker inte den intergalaktiska federationen tillåta av fruktan att dessa vapen kan komma att sändas upp i världsrymden. Gort kommer att

lämnas kvar som en sorts rympolis och om han så mycket som anar oråd på Jorden kommer planeten att förintas. Att Gort, en själös robot, nu lämnas att övervaka mänskligheten kan ses som en kommentar till människans farliga begär efter ny teknik, eller som ett rop på hjälp för en fredligare planet. (Klaatu har berättat för Bobby att kärnkraft kan användas i fredligare syften än att tillverka bomber.)

Kvinnlig kontroll

Det är intressant att Helen, filmens enda kvinnliga karaktärsroll, blir den enda människa som kan kontrollera roboten Gort. Föreslår filmen verkligen att Jorden behöver ett starkare inslag av kvinnligt ledarskap för att mänskligheten ska överleva? På den tiden var detta ett omstörtande förslag, speciellt efter ett krig som hade utkämpats av män, medan kvinnan hade tagit makten i hemmen och på arbetsplatserna.

Slutet på filmen är verkligen tve tydligt. Klaatu försöker förhindra att Jorden förstörs av människans aggressioner, men Gort lämnas kvar. Han ska förinta Jorden vid minsta tecken på aggression från människan. Vi är inte ens värda att förgöra oss själva med vår egen teknik, utan vi måste tillåta en överlägsen ras att göra detta med sina metoder.

Planeterna har alltså övertagits av rympvarelser. Det är som Klaatu säger: "Det är ert val - förena er med oss, eller möt er förintelse". Inte mycket till valmöjlighet där inte!

Anspelningar på Jesus

Klaatus överlägsenhet stryks under dels av Rennies brittiska uttal, dels av ett antal anspelningar på Jesus och kristet öde. Klaatu kommer till oss från ovan, han tar namnet "Carpenter" när han rymt från militärsjukhuset och han sprider fredsbudskapet till mänskligheten. Mynigheterna blir rädda och skjuter ihjäl honom, men han återuppstår med hjälp av sin egen ljusteknik som också driver hans farkost.

Klaatu berättar för Helen att endast den "Högste anden" har makt över liv och död, inte hans teknik. Om den "Högste anden" är "Fadern", så är måhända Klaatu "Sonen" och Gort den "Helige ande" eller skyddsängeln. Manus-

författaren North kommenterade detta med: "Det var mitt privata lilla skämt. Jag diskuterade aldrig detta med Blaustein (filmproducenten) eller med Wise, för jag ville aldrig ha det accentuerat. Jag hoppades att jämförelsen med Kristus skulle vara undermedveten."

Kanhända med inspiration från "Citizen Kane" ("En sensation") – Wise var med som utgivare av den – så utnyttjar han även i denna film mediernas roll för att presentera allmänhetens och de internationella perspektiven på de olika händelserna i filmen – speciellt tefatslandningen, Klaatus rymning och det världsomspännande elavbrottet. Wise använde också riktiga reportrar för att uppnå auktoritet och realism i dessa filmavsnitt.

Språkbruket i dessa rapporter kopierar både de spekulationer som fanns då om UFO:s ursprung och även de populära metaforer som användes för att beskriva hotet från kommunismen. När Klaatu först kommer till Bensons hus, säger en tv-röst: "Monstret måste jagas som ett djur... och förintas... Oskadliggör detta hot från en annan värld". Tidningarna dubbar honom "Mannen från Mars" eller "Monstret på rymmen".

Mars kanaler

Mars har haft en lång historia som en planet där det kan finnas liv, från dagens mikrober i meteoriter till det berömda ansiktet vars "upptäckt" kan dateras till 1877. Då fann en italiensk astronom, Giovanni Schiaparelli, det han kallade "canali" på planetens yta. Detta misstolkades i översättningar som kanaler, alltså byggda av intelligenta liv, inte naturligt formade raviner eller "flodbäddar".

Att Mars kallas "den röda planeten" gjorde också sitt till i de ändlösa associationerna till kommunism i dylika filmer. Det gällde även i denna film där Klaatu dubbas till "Mannen från Mars", trots att vi vet att han inte vill något illa.

Filmen kom ut endast ett år efter det att Donald Keyhoses bok "Flying Saucers are real" publicerades, samt True magazines artiklar om UFO:s utomjordiska ursprung. Den

kan tillsammans med "The Thing" anses vara den första filmen som presenterade UFO:s som rympfarkoster. Keyhoe spekulerade också i att rympvarelserna var intresserade av Jorden tack vare våra nyvunna kunskaper om kärnkraft och atomsprängningar.

En stor del av rapporterna kom också från militära källor som testanläggningar för missiler i New Mexico och Nevada. Hans bok var kanske en inspirationskälla för speciella skeenden i manuskriptet, trots att Harry Bates originalmanus kom närapå ett decennium före Keyhoses bok.

Rapportvåg

Filmen innehåller en hel del intressant material för UFO-historien. Ett år efter det att filmen kom upplevde Amerika sin största våg av UFO-rapporter någonsin. Vågen kulminerade i juli med radarobservationer och visuella observationer över två flygfält i Washington DC i två nätter efter varandra. Tidningarna hade rubriker som "Interceptors Chase Flying Saucers over Washington DC" och "Air Force won't talk", och det överskuggade till och med demokraternas nationella partikonvent som hölls i huvudstaden den aktuella tiden.

Flygvapnets växel slogs ut av alla samtal som kom in. Flera bad flygvapnet att inte skjuta på rympvarelserna, kanske av fruktan för vad Gort då skulle göra med Jorden.

Under sex månader 1952 hade 148 amerikanska tidningar över 16.000 artiklar om UFO. Till och med den aktade tidskriften Life Magazine hade en artikel med rubriken "Får vi besök från rymden?". Artikeln innehöll kommentarer från väl ansedda vetenskapsmän och den undersöpte tio av de "bästa" fallen ur flygvapnets arkiv. Dess slutsats ekade i huvudena på människor överallt: "Vilken kraft får dem att åka med sådan fruktansvärd hastighet?", "Vem, eller vad, finns ombord?", "Varifrån kommer de?", "Varför är de här?", "Vilka avsikter har de som kontrollerar dessa farkoster?". Detta hände före 1953 års Robertsonpanel, och till och med flygvapnet använde denna UFO-mani i sin värvningspropaganda för rekrytering av markpersonal.

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

Många människor läste om och såg UFO:s, och det kunde bara vara en tidsfråga innan någon skulle träda fram och påstå sig ha haft kontakt med en utomjording.

George Adamski

Denna tveksamma ära tillföll den färgstarke "professor" George Adamski. Han var en invandrare från Polen som hade provat på att vara soldat, konstnär, fabriksarbetare, smugglare (under förbudstiden) ledare för "The Royal Order of Tibet" (en religiös grupp i Kalifornien under 1930-talet) och misslyckad science fiction-författare ("Pioneers of Space", 1949).

Det var hans möte den 20 november 1952 med en venusian som gav honom världens uppmärksamhet. Han gavs audiens hos drottningen av Nederländerna, och enligt sina anhängare även hos påven Johannes XXIII dagarna innan dennes död.

Hans möte med venusianen ägde rum i den kaliforniska öknen. Adamski åkte ut ensam med kamera och teleskop efter det att han tillsammans med vänner upptäckt ett cigarrformat "moderskepp" då de stått på UFO-spaning. Han upptäckte då en egendomlig man i en ravin: "Det fanns bara två saker som skilde oss från varandra, som jag lade märke till när jag närmade mig honom: 1. Hans byxor var inte som mina. De såg ut som skid-overallsbyxor och jag undrade varför han bar sådana ute i öknen. 2. Hans hår var långt, det räckte honom till axlarna. Jag förstod att jag nu var tillsammans med en mänsklig varelse från en annan värld."

Mannen var 170 cm lång, hade blondt hår, grå ögon, höga kindknotor, en vackert formad näsa, en fin solbränna och det såg inte ut

som om han behövde raka sig. "Hans skönhet överträffade allt jag någonsin sett...och jag blev väldigt ödmjukt inställd." Att Adamski rapporterades ha haft sympatier med nazisterna i Kalifornien under 1930-talet gör att man ställer sig frågande inför varelsens utseende, även om denne säkert skulle ha passat in även på en kalifornisk badstrand.

Telepati och teckenspråk

Männen kommunicerade på telepatisk väg och med teckenspråk. Adamski fick veta att mannen kom från Venus, att han hade kommit för att varna människan för hennes krigiska beteende och att kärnvapnen var ett hot mot den universella harmonin. Han fick också veta att det redan bodde sådana nordiska venusianer bland oss på jorden. Adamski beskrev senare sina möten med dessa "rymdbröder" på barer och restauranger i Los Angeles. Efter en kort tur med venusianernas farkost, under vilken han tilläts ta bilder (men hans kamera hakade upp sig) för venusianerna sin väg, och Adamski gav ut en detaljerad, bästsäljande bok om sina möten.

Många andra skulle följa i hans fotspår och berätta om möten med män och kvinnor från planeter över hela solsystemet, där kvinnorna hade det bästa i "former och skönhet" och inte behövde behå. Det är uppenbart att mycket i Adamskis historia är löjligt och annat verkar vara direkt taget från "Mannen från Mars". Att han dessutom var en notorisk bedragare är också tveklöst. Han citerades en gång så här: "Om det inte var för 'FDR' skulle jag aldrig ha gett mig in i tefatsbranschen". Annars kunde man inte få honom att försäga sig och han ändrade aldrig sin berättelse, som i och för sig blev alltmer komplex

och till slut omfattade månfärder, samröre med regeringsagenter och en del annat.

Även om hans historia idag låter löjlig, så har ingen kunnat avslöja alla hans filmer och fotografier som förfälsknings. Andra har sett och lyckats fotografera liknande objekt över hela världen.

Omtvistade kontaktpersoner

Kontaktpersoner, och särskilt Adamski, har sedan dess förblivit ett omtvistat ämne för ufologer. Några ser dem som misslyckade clowner, medan andra ser dem som symboler för ämnets ibland bisarra och komplexa natur. Det är inte troligt att sanningen om kontaktpersonerna någonsin kommer fram, men deras berättelser har hur som helst givit grogrund för utvecklingen av UFO-mytologi.

Många element, speciellt tanken att det skulle bo människoliknande rymdvarelser bland oss på jorden och att människans kärnvapen kan förinta Jorden, är de fasta ingredienserna i dagens uppgifter i ombordtagningsfallen. Det är möjligt att dessa berättelser har sina rötter i 1950-talets science fiction, men eftersom sådana teman är centrala i myt, religion och visioner sedan urminnes tider, kan berättelsernas uppdykande i "Mannen från Mars" och liknande filmer ses som ett tecken på att det finns ett samband mellan epoken man lever i och det som man är mest rädd för i denna epok. Då var det hotet om kärnvapenkrig som svävade över västvärlden. I dag är det miljöförstöringen, som inte bara är ett hot utan en realitet, som genererar berättelser om UFO.

Översättning: Lars Amnestål

Ni kan läsa den sjätte och sista delen av Mark Pilkingtons epos i nästa nummer av STUFO-Nytt.

ÅRSMÖTE!

Stockholms UFO-förening håller årsmöte i föreningslokalen på Hagalundsgatan 25-27 i Solna tisdagen den 9 februari 1999. Eftersom vår förening ska arrangera UFO-Sveriges riksstämma i maj nästa år är det viktigt att så många medlemmar som möjligt kommer till årsmötet. Motioner och skrivelser ska vara styrelsen till handa senast den 8/1.

Väl mött i Solna!

STOCKHOLMSRAPPORTER

JUNI–OKTOBER 1998

Juni

Den **19 juni** såg en man i en sommarstuga på Ståbsskär i Stockholms skärgård ett kraftigt ljus som gick i en krökt bana över himlen. Ljuset observerades i cirka 5 minuter.

Juli

Den **3 juli** stod mor och dotter och tittade på ett uppträdande i Vita bergsparken. Dottern såg då ett trekantigt silverfärgat föremål som förflyttade sig ljudlöst i cirka 10 sekunder.

I Norrtälje observerades strax före fyra på eftermiddagen den **16 juli** ett stålgrått ljudlöst föremål på himlen. Det verkade snurra och sågs av ett vittne i cirka 20 sekunder.

Samma dag såg några personer vid ettiden på natten ett ljussken på himlen som rörde sig i sicksack. Observationstiden var en minut och det liknade en stjärna. Inget ljud hördes och det var orange till färgen.

Den **26 juli** såg tre personer på Ljusterö utanför Åkersberga två klot som efter en stund försvann åt var sitt håll. Kloten syntes i 5 minuter. Inget ljud hördes.

Den **28 juli** klockan tre på natten såg en person i Kungsängen en rund, orange "sak" som passerade Mälaren två gånger. Ett dånande ljud hördes.

Augusti

Den **1 augusti** kring midnatt stod en man på sin balkong inte långt från Globen och tittade förstrött på stjärnor, flygplan, planeter och liknande, när han fick se 7-8 orange-färgade ljuspunkter som for över himlen i triangelformation, ungefär som ett fågelsträck. Efter cirka 5 sekunder tonade ljusen bort i horisontdiset. Ljuspunkterna rörde sig ungefär lika snabbt som ett stridsflygplan. Inget ljud hördes.

Den **6 augusti** såg ett vittne i Solentuna två stjärnor som rörde sig ljudlöst över himlen. Ett vittne.

Tidigt på morgonen den **14 augusti** blev en person i Solna bestulen på sitt bankomatkort och kände sig tvingad att ge tjuven koden. Det var som om någon kraft tvingade honom, men troligen var det en vanlig inbrottstjuv.

Vid 23-tiden den **15 augusti** observerade ett vittne i Vallentuna ett ovalt, starkt lysande föremål som flög ljudlöst på låg höjd.

September

Månaden inleddes med två rapporter från Huddinge (den **1 september** och den **3 september**) som ganska snabbt kunde klaras upp som Jupiter.

Den **15 september** vid 22-tiden såg ett vittne i centrala Stockholm en ljus rund klump på himlen. Den var synlig i cirka 5 minuter. Det var

sannolikt en strålkastare från ett flygplan.

Den **20 september** kom det in en rapport från Bromma som också snabbt kunde förklaras med Jupiter.

På kvällen den **22 september** såg två vittnen i Huddinge ett blinkande rött sken under flera timmar. Det var ljudlöst och troligen en mast.

Oktober

I centrala Stockholm såg en person vid 22-tiden den **1 oktober** fyra ljuspunkter på himlen under en minut. Inget ljud hördes. Det var förmodligen ett flygplan.

Den **7 oktober**, också det vid 22-tiden, observerades i Tumba en blå ljusboll eller klot som störtade i en bäge. Det gav inte ifrån sig något ljud och sågs i någon sekund. Troligen en meteor.

I Vällingby syntes klockan åtta på morgonen den **15 oktober** en vit skenande klump som blinkade till. Det var förmodligen ett flygplan.

På natten den **20 oktober** observerades flera runda ljuspunkter på himlen i en minut. Förmodligen en strålkastare.

Den **21 oktober** såg ett vittne klockan 10.30 ett cigarrformat föremål med silverfärg. Det sågs i ett par sekunder. Det stod stilla först, men accelererade sedan iväg. Trots att det låter spännande var det sannolikt ett flygplan.

Stefan Roslund

Köp "UFO-Mysteriet"!

Läs UFO-Sveriges ordförande Clas Svahns bok om UFO-fenomenet. Gåtfulla UFO-rapporter från 1920-talet och fram till i dag. Möt Sven Karlsson som jagade "spökflygaren" utanför Bodens fästning, lyssna till Karin Lagerstrand som fick sin tröja genombränd av ett UFO, se bilderna på de okända föremålen över Mora. Du kan också läsa om det mystiska cirkelfenomenet - möt människorna bakom det och vetenskapsmännen som undersöker det.

Beställ boken "UFO-Mysteriet - från flygande tefat till cirklar i sädesfälten" direkt från UFO-Sverige. För 248:- (porto ingår) får du den 304 sidor tjocka boken direkt hem i brevlådan. Du beställer genom att sätta in pengarna på UFO-Sveriges postgirokonto 50 50 60-4.

DM 23/9 98
**"Globen" i fjällen
var bara Jupiter**

JOKKMOKK. Tidningar och radiostationer i Norrbotten blev på måndagskvällen nerringda av människor som sett ett kraftigt ljussken på himlavalvet i den norrbottniska fjällvärlden mellan Vuollerim och Jokkmokk.

Åtskilliga personer som ringde till Norrbottens-Kuriren beskrev ett Globenliknande himlafenomen som stod blick stilla på himlen. Förklaringarna var lika många som tipsarna. Ufo, polstjärnan, ett hemligt militärt experiment, var några teorier.

På tisdagen kom förklaringen. Vad norrbottningarna sett var ljusskenet från planeten Jupiter.

- Det är väldigt vanligt att man vid den här tiden ser fel på Jupiter, säger Clas Svahn, ordförande för organisationen Ufo-Sverige.

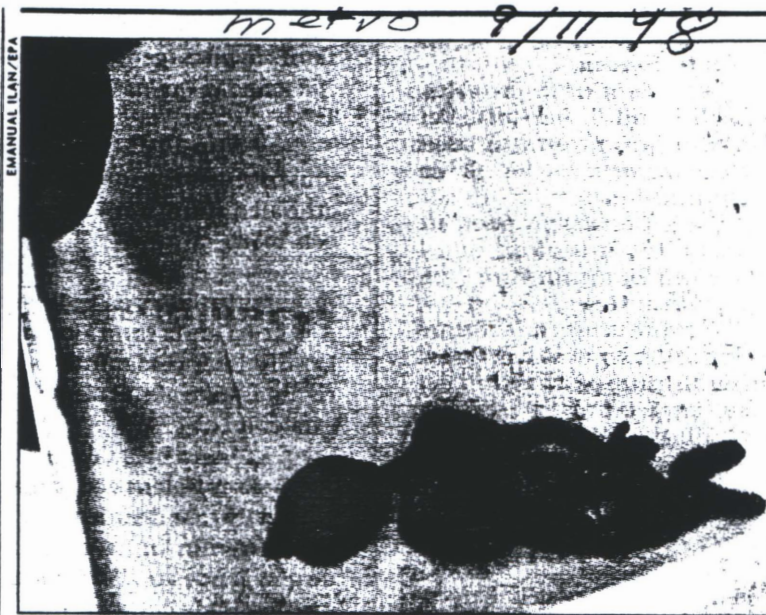
- Ljusskenet stod helt stilla på himlen från halv åttatiden på kvällen och en timme framåt, i exakt den riktning och på exakt den höjd som Jupiter befinner sig nu.

TT

DM 9-10-98
**Golfare fick kontakt
med en meteorit**

GOLF En kanadensisk golfare påstår att han hade närbkontakt med en meteorit i somras. Den tennisbollsstora rymdstenen svischade förbi hans vänstra öra med "ett spöklikt ljud" mitt under spelet, hävdar mannen.

Enligt en professor i geologi kom meteoriten troligen från asteroidbältet mellan Mars och Jupiter. Hastigheten vid nedslaget var cirka 20 kilometer i sekunden. (TT-Reuters)

Kanske från rymden Denna 10-12 centimeter lilla figur hittades i helgen nära staden Safed i norra Israel. Varelse ser ut som en människa, har armar med fingrar och ben. Forskare och polis försöker nu räkna ut vad det kan vara. Andra är dock redan övertygade om att det rör sig om en rymdvarelse. (AFP-Metro)

DM Solstorm och rymdregn 20/11 98

När det blåser på solen fladdrar det i jordatmosfären. Och precis som vid våra jordiska stormar är det de minsta som drabbas värst. Amerikanska forskare varnar nu för nästa stora solstorm som kommer lagom till årtusenskiftet - som om det inte räckte med de dataproblem som ändå uppstår när klockan slår 2000. Stormen kan göra att fartyg navigerar fel och att myrkriget tar över på våra teveapparater när viktiga satelliter slås ut.

Solvinden är ingen vanlig vind. Den består av miljontals laddade partiklar som med en hastighet av 800 kilometer i sekunden kolliderar med vår atmosfär. På vägen dit passar de också på att krocka med en och annan satellit. Militära

satelliter har särskilda skydd för solstormar, vilket de flesta kommersiella satelliter inte har. Det kan räcka med att en enda elektrisk komponent träffas så är det godnatt.

Och det var faktiskt inte bättre förr. Solstormarna gör till och med brevduvorna vimsiga i huvudet då jordens magnetfält får sig en knuff.

CLAS SVAHN